

СРПСКИ ТЕХНИЧКИ ЛИСТ

ОРГАН УДРУЖЕЊА СРПСКИХ ИНЖЕЊЕРА И АРХИТЕКТА.

САДРЖАЈ: Неколико нужних објашњења од Ч. Гагића в. окр. инж. стл. 41. Измене „Општи услови“ за лицитације стр. 42
Записник конференције београдских инжењера и архитекта стр. 43. Белешке стр. 45. Државни технички испити за
1912 год. стр. 46. Вести стр. 47. Стечај стр. 48. Преминули стр. 48. Исправка стр. 48.

Неколика нужна објашњења.

Има неколико важнијих ствари из праксе, које се различито примењују при грађевинским одељцима, — те би требало, било овим путем преко нашег листа да се расправе, било званично од Министарства да се упуте на правилније и једнако примењивање код свију одељака.

Ми ћемо неколико таквих примера навести.

Прво, о кауцијама.

По закону о државном рачуноводству, при лицитације полаже се лицитациона кауција. Како се лицитације држе обично у грађевин. канцеларији, — то настаје питање, ко прима те кауције? Негде се практикује, да ове кауције прима писар депозитар; негде их прима дотични инжењер, који држи лицитацију, па после лицитације предаје окр. благајни са спроводним писмом на чување. При неким одељцима практикује се опет, да кауције пре лицитације прима окр. благајна, на исте издаје признанице и предузимачи са истима долазе у грађевинску канцеларију и лицитирају. По свршеној лицитацији, ономе на коме је остао посао задржава се и кауција а осталима враћа. На неким местима шефови одељака имају своје касе, које су сами предузимачи купили, те он и прима кауције и чува их у каси до повраћаја. Нигде детаљније није означено, како треба поступати са овим кауцијама и који је од ова четири примера правилнији. Не би згорег било, кад би

се ово и званично објаснило. С тога и изнесмо ово питање на претрес.

Друго, о суверкомисијама.

У свима условима предвиђа се рок, кад се враћа уложена кауција за извесну грађевину.

По закону о грађевинама за преглед и пријем нових грађевина одређује Госп. Министар Грађевина комисију. Али нигде није прописано, да ли треба да одређује Госп. Министар и комисије за коначни преглед грађевина, ради повраћаја кауције. При неким грађевин. одељцима практикује се да се и за ове прегледе (преко 2000 дин.) траже комисије од Госп. Министра, а неки одељци сами те комисије одређује. И овде би требало да се уведе једнообразност.

Треће, о приватним радовима инжењера

У чл. 58. измена и допуна у закону о уређењу жељезничке дирекције има одредба да: „техничко особље дирекц. и Мин. Грађевина несме радити никакве приватне послове без одобрења Министра Грађевин за сваки поједини случај.“ Свакојако ова је одредба врло оправдана*) и умесна. Многи су инжењери и архитекте злоупотребљавали државну службу и на рачун ове радили приватне послове. То је и изазвало те се морало законодавним путем да регулише ово питање. Али је једно само овде у питању. Сматра ли се као чисто приватни посао и онај, кад какав трговчић или чиновник затражи од окр.

*) С овим се уредништво не слаже али пушта ипак овај пасус као лично мишљење г. Гагића. Уредништво

инжењера, да му састави распоред за најмању кућицу; или тако исто да му изради план за Управу Фондова од зграде, на која оба посла нема више да проведе од по једног празничног дана? Да ли се овај посао може узети као приватан, за који не наплати више ни од 30 дин., као и онај на коме има да се ради по 10—15 дана и наплати по 300—500 динара? Ми држимо сигурно да намера законодавчева није била ограничење оног првог, него овог другог посла. Нарочито кад се узме у обзир да у многим окрузима и нема приватних инжењера, те би многим чинило велике сметње, кад би се и за тако мале послове тражиле дозволе. У овом случају могло би се одредити, које се време може узети као слободно да се може употребити за приватне послове, на пр. у празничне дане и после канцеларије. За дуже времена од једног дана, да се мора тражити дозвола од Министарства.

Четврто, о грађевин. таксама

До новог закона о таксама, све таксе које су се наплаћивале од предузимача лепиле су се на Условима. По старом закону није наплаћивана такса за планове, предмере, предрачунае, услове и протоколе лицитација. По новом закону, тариф. бр. 24. поред уговорне таксе, која се лепи на условима, који вреди као уговор, наплаћује се такса и „на оне исправе, које се као споредне појављују, као: план, уговорни услови, предрачун записник о лицитацији и т. д. које је подузетник потписао, или који су уговору придодати, плаћа се такса од шабака по 1,00 дин.“

По томе све ове таксе сада треба наплаћивати и лепити на дотичним документима а не на условима, као што је до сада рађено. Ово је објашњење нужно зато, што многим инжињерима није ово било јасно, него и кад су наплаћивали ове таксе, по новом закону, нису их лепили на дотичним документима, него све на условима. Тек на примедбе из Министарства рађено је по правилу. Па зашто би се за сваки поједини случај издавала упуства, кад се све то може једним кратким расписом, званично или овако приватно преко листа објаснити.

Можда ће који од колега имати још каквих објашњења или питања по нашој струци. Треба да се и они јаве да их чујемо.

Ч. Гагић

Ваљево

в. окр. инжињер

Измена „Општих Улова“ за лицитације.

Досадањи општи услови за лицитације нису у примени одговорили жељеном очекивању, за то је рачунско одељење предложило и Министар Грађевина одобрио измену тих услова. И наше читаоце несумњиво интересује та измена и зато им ево саопштавамо распис Министарства Грађевина о томе. Не знамо само, да ли тај распис важи и за београдску општину.

Распис гласи:

МИНИСТАРСТВО ГРАЂЕВИНА

Бр. 549.

20. јануара 1912. год.

Београд

Грађевинском Одељку.

при начелству округа

Господин Министар Грађевина, решењем од 16. овог месеца Бр. 549, наредио је, да се у општим условима од 9. маја 1907. год. Бр. 2209, учине ове измене:

1., У т. 7. став други, који гласи: „За послове који су погодбом предвиђени, плаћа се по погођеној цени, а за нове послове по новим ценама, које се утврђују споразумно са предузимачем“, отпада и на место тога долази:

„Радови, који су предвиђени. платиће се по погођеним ценама, а радови, који нису предвиђени по новим ценама, које на предлог комисије, одређене од Господина Министра Грађевина, одобри Министар грађевина. што је за предузимача обавезно.“

2., У т. 30, друга реченица, која гласи: „Ако протокол колаудовања и окончани рачун предузимач потпише са примедбом, то ће по истој Министар Грађевина донети своје решење, са којим, ако се предузимач не задовољи, упућује се да своје потраживање на суду докаже“, замењује се овим: „Ако протокол колаудовања и окончани рачун предузимач потпише са примедбом, то у року од 15 дана мора поднети своја нова потраживања, и по истима Министар ће грађевина донети своје решење, са којим, ако се предузимач не задовољи, упућује се да своје потраживање на суду докаже.“

3., У т. 34 цео члан, који гласи: „Ако не би био закључен и од Министра Грађевина одобрен засебан уговор, то се ови услови сматрају као уговор При закључивању засебног уговора све потребне таксе падају на терет предузимачу“ отпада а замењује се овим: „По чл. 97. закона о државном рачуноводству ови услови јесу јавна исправа по § 188. грађанског судског поступка и сматрају се као уговор.“

Саопштавајући предње томе грађевинском одељку, Министарство грађевина препоручује му, да

од дана пријема овог расписа, лицитације држи по општим условима са овим изменама.

Предње ће тај одељак саопштити и самоуправним властима у томе округу, о чему ће се извести и ово Министарство уз одговор о пријему овог расписа.

По наредби
Министра Грађевина,
Начелник рачунског одељења,
Милош Дамњановић, с. р.

Записник са конференције београдских Инжењера и Архитекта.

на дан 5. ФЕВРУАРА 1912. год.

Председавао председник Удружења Српских Инжењера и Архитекта г. Ј. Стефановић.

Подпредседник Удружења Срп. Инжењера и Архитекта Павле Димић отвара у 3 ч. 30' конференцију место меснога скупа, да би могли учествовати у дискусији и нечланови Удружења, јер по Уставу Удружења, нечланови не могу учествовати у дискусији на скуповима Удружења.

Прелази се на прву тачку дневнога реда: Општинским регулационим плановима града Београда

Потпредседник саопштава, да ни један од чланова Управног Одбора није имао времена, да по овом изради какав реферат, с тога ће он, пошто је он сам унеколико са тим упознат, објаснити поједине пројекте, и моли сваког члана да каже своје мишљење.

г. Мирковић пита, да ли у опште има смисла говорити о овим регулационим плановима, или би требало приципијелно говорити о оваком начину регулисавања.

г. Потпредседник одговара, да он нема ништа против начина расправљања тог питања по мишљењу г. Мирковића, али налази да је и овај начин врло користан, да би се сви чланови упознали са предстојећим радовима на регулацији, јер ће се тада лако моћи говорити и о самоме начину рада.

Потпредседник објашњава план регулисања прилаза ка жељезничкој станици.

г. Марјановић примећује, да се овим планом за олакшање саобраћаја није ништа добило, пошто је добивени простор заузет скверовима.

г. г. М. Поповић и Б. Поповић налазе, да ће допринети изгледу станице.

г. Мирковић пита, шта је по томе Министарство Грађевина урадило.

г. Марјановић налази, да у том плану нису уписане ни висинске коте што значи, да га је радио човек који те послове не разуме.

Потпредседник објашњава, да се критичари

пројектованих измена регулација нису могли сманциповати од првог пројекта, те му услед тога нису ништа измакли у својим новим пројектима.

Председник г. Јефта Стефановић реферише, да је у Срп. Техничком Листу много писано против оваког рада на парче, и да је поводом тог писања, као и писања по другим листовима, председник општине позвао један одбор, у који су ушли неколико професора Универзитета и шефови одсека општ. техн. управе, и међу њима из Управног Одбора Удружења били су он и г. Маслаћ. Одзив на ту конференцију је бао врло јак, што је председника општине врло обрадовало. На тој конференцији председник је изнео намере општинске у погледу регулисавања вароши и умолио господу за њихово мишљење, и сва су се присутна господа у томе одмах сложила, да се не сме радити тако парче по парче, већ се одмах мора приступити изради генералног регулационог плана за варош, и да је за то најбољи пут конкурс. По свему изгледа, да је председник општине мишљења, да његов шеф грађев. Управе има у глави већ такав један генерални план, и да су ово само обраде појединих планова из тога плана. Најзад је та конференција из своје средине изабрала 4 члана, који ће саставити програм за распис тога конкурса. Да се овај план добије путем јавне утакмице руководило је и то, што је Немачка за регулацију својих вароши употребила исти начин и ако она располаже са одличним стручњацима за послове те врсте. Председник општине се најзад сагласио са предлогом конференције, и обећао, да ће на једној од првих седница овај предлог изнети пред општински одбор на решавање, и упитао је још, колики би кредит био потребан за извршење тог предлога, и на предлог г. Јефте Стефановића утврђен је на 50.000.— динара. Оволика сума била је потребна због тога, што овај конкурс има бити свесловенски, па и награде морају бити веће, како би и други словени учествовали, а нарочито Чеси, који имају за то врло искусне људе, јер су у последње време и сами радили на регулацији Прага и Влаве, који по своме положају јако потсећају на Београд. На томе је ствар за сада стала.

Ужи одбор за састав програма захтевао је, да му се стави на расположење сав постојећи материјал, и г. Мирковић је објаснио, да то не би било тешко јер инжењери, који су радили на канализацији, имају потпун висински снимак Београда.

Данас се регулациони планови не раде само у хоризонталној пројекцији, већ се строго води рачуна и о висинским разликама терена и перспективним изгледима појединих важнијих објеката, пијаца и т. д.

Председник на завршетку моли господу, која су разгледали планове за измену регулације поје-

диних места у Београду, да ставе своје примедбе на исте, па ако се сви не слажу са тим пројектима осуде овакав рад на парче.

Код плана уређења Теразија видео је једну чудну слику, где пројектант замишља да се паралелне линије са хартије исто тако виде и у природи, што у ствари није никада случај, јер већ и познати радник на пољу уређења вароши -Камило Сите наводи врло многе случајеве, да се неправилан облик једнога трга тек онда примећује, када га инжињер снимити и ставити на хартију, док у природи за пролазнике облик изгледа сасвим правилан, и да би тај неправилни облик видео само онај и баш у оном тренутку, када би тачно над тим тргом прелетео.

О правилној регулацији може бити тек онда реч, када се потпуно и правилно реши питање о саобраћају, који је јако отежан самим положајем Београда, који лежи на једном гребену чије стране падају лево и десно ка Сави и Дунаву, те да се саобраћај на пр. са Саве доведе најкраћим путем у центар, а не обиласком чак до Славије. Први је покушај учињен просецањем улица од жељезничке станице ка кафани Тетово, али се ту наилази на врло стрму Балканску улицу, која је за колски саобраћај готово неупотребљива. Противу регулације око жељезничке станице писао је један млад даровит архитекта, али Грађевински Савет се није на те примедбе обазирао, већ је тај пројекат само у неколико изменио, али никако поправио. Тешкоће решења питања регулације Београда лежи у његовом положају на вису, и изгледа да нико при тим радовима о томе није водио рачуна.

Кнез Михајлова улица је истина, као што је некада казао г. Димитрије Леко „шпартана од инжињера“, и сада се проширује онај део улице од улице Краља Петра до Калимегдана, место да се само помери улаз у сам парк, а то проширење би било тако скупо, да се никада не би рентирано. Циљ, да се од Зоре види споменик Карађорђу, који се има поставити на бедему, могао би се само тако остварити, ако би се тај споменик посматрао, кроз какав одличан теоцолит.

Председник умољава господу, да разгледају планове, па да онда донесу ма какву резолуцију.

Г. Димић објашњава даље планове појединих тачака регулације, као: прилаз Кнежевом споменику и Народном Позоришту, Призренске улице и прилаз Жељезничкој станици, са мишљењем и преправкама од стране Грађевинског Савета.

Пошту су тако прегледани сви планови регулације поменутих места, председник продужава са примедбом, да се из своју тих планова одмах види, да би овим радом на парче брзо били потрошени милиони одређени на улепшавање Београда, али да би Београд остао онај стари Београд какав је и данас,

Г. Илкић саопштава, да је он у своје време, још када су ови планови у раду били, стављао, своје примедбе, али о њима нико није хтео водити рачуна. Мишљења је, да се ово овако ради само због тога, да би се могло рећи, да се у опште нешто ради.

Г. Илкић на самим плановима објашњава, какве је он примедбе чинио.

Председник је мишљења, да су се чланови довољно упознали са пројектима и њиним детаљима, и да се може приступити решавању.

На основу овога разматрања и објашњења по овим пројектима саглашавају се сви чланови:

Да су сви противни оваком раду на парче, већ треба приступити изради генералног регулационог плана за град Београд.

Г. Илкић предлаже да се ова одлука допуни тиме, да само почетници могу радити овако на парче, што председник не усваја, јер изгледа лично.

Председник пита чланове, да ли се слажу са предлогом конференције код Председника општине, да се за набавку ових планова распише конкурс.

Конференција се сагласила у томе, да је за набавку регулационог плана за град Београд најправилнији и најбољи пут јавна утакмица — конкурс.

Председник саопштава, да је на конференцији код председника општине заступано гледиште, да се овај регулациони план прошири за цео атар београдски, да би се за будуће, када се буду прилике на Балкану средиле, и када се Београд буде почео нагло ширити, имали готови планови предграђа београдских, која би се просто са Београдом спојила у једну велику варош, јер ће иначе ово спајање бити врло тешко, ако са изиђивањем ван реона буде и даље ишло као што се сада ради.

г. Димић налази, да би тај рад био и сувише велики, да би се за време од 6 месеци, колико је предвиђено за израду овога плана, могао потпуно правилно извршити.

Председник се слаже са мишљењем г. Димића, али налази, да не би било штета, стећи одмах и планове за предграђа Београда.

г. Димић налази да постоји законска могућност да се спречи зидање ван реона и мишљења је, да се за сада распише стечај само за регулациони план реона, па се онда одмах у идућој години може расписати стечај за регулационе планове предграђа

г. Владисављевић и г. Илкић су само за планове реона.

г. Василић одговара на примедбу г. Димића о спречавању зидања ван реона, и налази, да се те забране зидања не дају извести.

г. Димић одговара, да се на основу закона о местима могу лако почети зграде порушити, али да се и тај закон, на жалост, не врши према свима једнако. За ово наводи и пример.

г. Милосављевић је мишљења, да је боље из-

радити одмах један план за цео атар београдски, јер многе установе, као: пијаце, паркови, болнице, школе и т. д. стоје у узрочној вези, па их треба одмах и предвидети.

г. Димић вели, да је потреба за оваким једним планом хитна, па са обзиром на кратко време, треба узети само реон а општини ништа не смета, да одмах распише и други конкурс за предграђа.

г. Владисављевић налази, да може бити у томе „што пре“ баш и лежи узрок овоме раду на парче.

г. Димић налази да г. Леже нема потребе да овако ради на парче.

г. Илкић је мишљења, да ако се хоће глан за цео атар београдски, рок не сме бити мањи од 10 месеци.

г. Димић је истог мишљења, јер када већ је неко у раду на плану реона београдског, биће му довољно 4 месеца за проширење тог пројекта и на атар.

На основу свега овога конференција је донела резолуцију:

1) да се не ради даље овако на парче.

2) да се регулациони план града Београда добави конкурсом;

и 3) да је само за регулациони план за реон београдски довољно 6 месеци, али да се препоручи општини, да се распише конкурс за цео атар, са најмањим роком од 10 месеци.

Мотивација овој резолуцији је у томе: што се при досадањим пројектима није водило рачуна о саобраћају, о финансиској страни пројекта и о естетичкој страни.

г. Димић пита председника зашто се управо доноси ова резолуција, и хоће ли се чинити каква употреба.

г. Председник је мишљења, да се ова резолуција саопшти одбору општине града Београда.

г. Илкић пита, да ли су ти планови послати од стране општине, не критиковање, јер она иначе ничије мишљење не узима у обзир

г. Димић извештава, да није општина послала те планове, већ су они приватно набављени, и налази за нужно да и Удружење о њима каже своју реч, а да је удружење и пређе давало своје мишљење по разним стварима, које није било никада усвојено.

г. Димић пита председника да ли ће се ова резолуција само штампати или и слати општинском суду?

г. Илкић и г. Милосављевић су мишљења да је треба и штампати и послати општини.

На питање г. Димића ко ће да састави ову резолуцију, конференција је изабрала три члана да ови резолуцију стилизују.

После овога прешло се на

II. Предлоге и питања.

Није их било, сем што је председник саопштио,

да је управа у име Удружења одговорила изложеном одбору за хигијенску изложбу у Петрограду, да се ничим не може одазвати позиву тога добра, јер нема никаквих радова за то погодних, јер пројекте водовода и канализација задржаће сама општине, да изложи са своје стране.

Сем тога, један од лекара казао му је, да је од државе тражен кредит за слање разних стручњака на ту изложбу, и како не би било рђаво, када би тамо отишао и један инжењер и архитекта, а нарочито такви људи који су се бавили тим пословима, тим пре што је и сам председник те изложбе инжењер који би се и за своје колеге из Србије интересовао.

Председник пита присутне слажу ли се они са тим, да и он то гледиште у томе изложбеном одбору заступа.

Конференција се слаже.

Конференција је завршена у 5 h 30 по подне.

Б Е Л Е Ш К Е.

Бетон и армирани бетон под утицајем електрике. Лист „Zentralblatt der Bauverwaltung“ публиковао је чланак, у коме су саопштени резултати, опита које су још од 1908 године изводили заједнички краљ. саконски комесаријат за електричне железнице са фирмом Дикерноф и Видман у Дрезди. Утврђено је да 1) цементни набој (под) има негативну температурску цифру, дакле, да на температури која се пење електрични отпор опада, а на температури која се снижава електрични отпор расте; 2) да при одговарајући високим напонима и густини струје отпор добија такве вредности, да се суви бетон може сматрати скоро као изглатор; 3) да пробна тела изложена елек. струји показују губитак у јакоти за 21—36% да се она ранијим пукашијима опажена омекшавања не јављају, али да су се у једном случају на позитивним половина после 36 часовног пролаза струје појавиле пукотине, које су биле изазване дејством прскања гвожђа при ђрању. О овим резултатима је онда подробно говорено и објашњавамо. Како код армирано бетонских тела осим смањена јакоте услед упирања воде (којом се бетон справља) долази у питање још и опасност да се услед електролизе образују пукотине на гвозденим уметцима (арматури): то је природњачки факултет малбурнског универзитета правио опите, и дао следеће резултате:

1) Електролитско разлагање гвожђа у бетону бива на анодама;

5) Сам чист цемент не може гвожђе заштити од овог распадања,

3) У сланој води прскају бетонски блокови кроз које електрична струја иде од или као арматури;

4) Бетон спроводи струју као електролит,

6) Само слабе струје (0,1 Ампер) производе штетна дејства; отпор бетона стоји у обрнутој сразмери са дотатком песка.

Према потанком описивању резултата, ових опита, оба низа покушаја су упоређена и као крајњи резултат ових експеримената и покушаја излази, да штетно (квареће) дејство и утицај електричне струје на бетон и армирани бетон није искључено али да ће оно само под изванредно неповољним околностима и односима наступити. Даље, свеж бетон не би требало по могућству, излагати утицају електричне струје, каксби се спречила њена штетна дејства.

М. М. Акимовић

Из железничарства.

Мерење брзине путујућих возова. На указану потребу, да се брзина возова који се на извесној прузи крећу, може *тачно* контролисати, расправљано је питање у једном техничком журналу, наводећи, да досада опште познате контролне справе региструју само просечне брзине путовања, док сигурност жељезничког саобраћаја захтева, да се контрола на извесној краткој прузи може тако извести, да се може без приговора констатовати апсолутна брзина путовања. На крају ове расправе дат је и исцрпан опис за овај циљ конструјисане справе од Сименса и Хааске-а, којом се постиже апсолутно тачно мерење брзине.

D. Polytechn. J.

Ан.

Патоси у радионицама и фабричким просторима. Патоси у радионицама треба да буду јаки, еластични и да се даду лако поправљати. Даље, да у здравственом интересу радника, што мање прашине производе и задржавају и да буду лоши спроводници топлоте. Прост боров патос на потпатосним гредицама, због свога наглог абања и незнатног отпора противу пронашања звука није употребљив. Патоси од камена, опека, цементног бетона, камених плоча или терацо врло су хладни, сасвим нееластични и потпомажу развијање прашине. Патоси од тер — бетона и асфалта су врло еластични и рђави спроводници топлоте, али имају ту ману што су меки и што се при падању тешких предмета улубе, те се стварају неравнине Патос који испуњава најбоље захтева и услове, добија се комбиновањем именованих материјала: камена, тера односно асфалта и дрвета. 1) *Камен* код таквог патоса због своје чврстоће и сигурности противу ватре образује *подлогу*, 2) *тер и асфалт*, даје еластичност, и лош је спроводник звука и топлоте а дрво заштићено од трулења, служи као *материјал испуне*, и 3) *дрво* и то чврсто дрво, као *горња кора*. Таква

конструкција наравно не може се извести на гредицама. Као подлога узимају се: или гвоздени носачи, сводови или монјеве и рајнске плоче или иначе друге масивне конструкције, на чије место у основи приземља и подрума долази јака бетонска подлога.

М. М. Аћ.

Државни технички испит за 1912. год.

Испитна комисија прегледала је поднете домаће задатке свију пријављених кандидата, па је нашла да су следећи кандидати испунили услове, с тога их пушта на полагање испита.

I.

Кандидати за грађевинске инжењере

1. Петар Мицић
2. Миливоје П. Лазаревић
3. Димитрије Стојковић
4. Младен М. Ђуровић
5. Александар Драгићевић
6. Јован Петровић
7. Василије Новичић
8. Здравко Васковић
9. Милан А. Павловић
10. Војислав Рајичић

II.

Кандидати за машинске инжењере.

1. Станоје Миливојевић
2. Милоје Здравковић

Напомена:

Сви испити полагаће се у Министарству Грађевина.

Испити почињу у 8 часова пре подне и у 3 часа по подне.

РАСПИ РЕД

за полагање државног техничког испита у 1912 години.

I. За грађевинске инжењере

а) писмени испити

9. априла Хидротехничке грађевине испитује Д. Спасић
10. априла грађење мостова испитује М. Турудић
11. априла зграде за саобраћај испитује П. Ј. Поповић

II. за машинске инжењере

а) писмени испити:

9. априла, Конструкције моторних машина исп. М. Павловић
10. априла Прорачунавање и конструкц. грађевинс. машина и опис машина-алатљика — испитује А. Стевовић.
11. априла Железничка машина — испитује М. Илић.

б. Усмени испити.

датум	П Р Е Д М Е Т	И С П И Т У Ј Е	З А М Е Њ У Ј Е
апр. 13.	Железнице грађење путова	М. Ј. Божић	М. Турудић
14	хидротехничке грађевине	Драг Спасић	М. Турудић
16	грађење мостова	Д. Турудић	М. Ј. Божић
17	зграде за саобраћај и трговину регулација вароши	П. Ј. Поповић	Свет. Поповић
18	енциклопедија машинства државна администрација	А. Стевовић П. Ј. Поповића	М. Турудић Св. Поповић

б усмени испити.

датум	П Р Е Д М Е Т	И С П И Т У Ј Е	З А М Е Њ У Ј Е
апр. 13	Теорија машина	М. Илић	М Павловић
14	Конструкц. мотор. машина	М. Павловић	М. Илић
16	Прорачун и конструкц. грађевин. ма- шина и опис машина алатљика	А. Стевовић	М. Илић
17	Железничка машина	М. Илић	М. Павловић
18 пре подн.	Познавање материјала за машинске конструкције и справе за њихово и- спитивање.	М. Павловић	М. Илић
18 по подн.	Енциклопедија инжењерства Основи грађевин. конструк. Државна и технич. администрација	Драг. Спасић Св. Поповић М. Илић	Св. Поповић М. Рувидић Св. Поповић

В Е С Т И.

Личне вести

Указом Њ. В. Краља од 1 фебруара ове год. постављени су у Дирекцији Срп. Државних Железница, у Управи за грађење:

за инжењера четврте класе г. Антоније Радојевић, привремени подинжењер прве класе,
за подинжењере друге класе г. г. Драгомир Поповић привремени подинжењер исте класе и Лазар Марковић свршени техничар.

Указом Њ. В. Краља од 11 фебруара ове год. постављени су:

У Дирекцији Срп. Држ. Железница у ујрави за грађење:

За инжењере друге класе: г. г. Витомир Л. Рајић, и Милош П. Стефановић инжењери исте класе у Железн. Дирекцији.

и г. Божидар Глумац инжењер треће класе Министарства Грађевина.

За инжењере треће класе: г. г. Милорад В. Илић и Милорад Стефановић, инжењери четврте класе Железн. Дирекције.

За инжењере четврте класе: г. г. Божидар Јовановић, Драгољуб Марковић, Петар Павићевић и Димитрије Атанацковић, подинжењери прве класе Железн. Дирекције.

За подинжињера друге класе г. Јездимир Нешовић свршени техничар.

Указом Њ. В. Краља од 8. фебруара постављен је у Министарству Грађевина за инжењера треће класе г. Милорад Миливојевић инжењер исте класе Дирекције Срп. Држ. Железница, а решењем г. Министра од 10. истог месеца одређен је на рад у грађевински одељак при начелству округа крагујевачког.

Указом Њ. В. Краља од 8. фебруара ове год. унапређен је г. Сима Д. Катић инжењер I кл. Министарства Грађевина по старом, за вишег инжењера II кл. по новом, у грађевинском одељку, при натву округа моравског.

Указом Њ. В. Краља од 8. фебруара ове год. постављени су:

У Дирекцији Срп. Државних Железница:

За вишег инжењера II кл. Миладин М. Ђорић виши инжењер исте класе нишке радионице.

У другој секцији за одржавање пруге са седиштем у Крагујевцу:

За вишег инжењера друге кл. г. Стеван Чолић виши инжењ. исте класе у Железничкој Дирекцији.

У нишкој железничкој радионици.

За инжењера прве класе г. Боривоје Поповић инжењер исте класе београдске ложионице.

СТЕЧАЈ

Пример имања у Добричеву.

По одобрењу Господина Министра Народне Привреде ПБр. 1397 од 24. јануара 1912 године, Управа расписује стечај за пример, парцелисање и израду планова имања Управе Државног Сточарског Завода у Добричеву у Ади код Ђуприје.

Услови за овај посао могу се видети сваког дана у канцеларији рачуновође Управе у Добричеву код Ђуприје, код Министарства Народне Привреде (Пољопривредног Одељења), а и Управа ће их заинтересованим лицима у препису слати ако јој се пошаље 0.40 дин. у поштанским маркама.

Прописно таксиране понуде с потребним документима према условима слати Управи Државног Сточарског Завода — Добричево код Ђуприје најдаље до 29. фебруара текуће године.

Накнадне понуде неће се примати.

Грађевински инжењер

Тражи место у Србији. Свршио је ческу технику у Прагу и оба државна испита положио са одличним успехом. Има обилну петогодишњу праксу армирани (ојачани) бетон, канализације, инжењерске грађевине, школе, касарне, фабрике и т. д.

Стар 29 година. Способан за самостално вођење техничких послова и предузећа.

Обратити се на адресу: Václav Hémecék, městský inženýr.

v. Jindr. Hradci
Cesko

Набавка и монтовање гвоздених конструкција за четири нова стална моста у округу врањском.

Г. Министар Грађевина изволео је одобрити, да се према раније утврђеним техничким прописима и уговорима набаве и монтују гвоздене конструкције за четири нова стална моста у округу врањском, и то:

1) за мост преко Мораве код Владичиног Хана са два отвора по 51,00 м. распона, 5,40 м. ширине и са патосом од цорес гвожђа.

Предрачунска је сума 91620 дин.

2) за мост преко Мораве код Врањске Бање, један отвор од 61,20 м. распона, и 5,40 м. ширине и патосом од цорес гвожђа;

Предрачунска је сума 62,640 —

3) за мост преко реке Власине у Власотинцу са једним отвором од 61,20 м. распона и 5,40 м. ширине, и патосом од цорес гвожђа, бетона и асвалта.

Предрачунска је сума 62,640.

4) За мост преко реке Мораве на путу Лесковац — Власотинце са два отвора по 60,00 м. распона 5,40 м. ширине и патосом од цорес гвожђа.

Предрачунска је сума 125,280 — дин.

Преминули

† Јован Ташић инжењер Српских Народних Црквених Фондова, посланик на Српском Народном Црквеном Сабору, члан архијерејског и административног Одбора, преминуо је 8. фебруара ове године у 52. години старости у Карловцима а сахрањен 10. истог месеца у Новосадском гробљу.

Бог да му душу прости!

† Иван Комбола предузимач из Крушевца, преминуо је 6. фебруара ове године у 46. год. старости у Крушевцу.

Бог да му душу прости!

ИСПРАВКА.

У огласу („лицитације“) за израду II деонице државног пута Голубац низ Дунав, случајном грешком изашло је, да кауција износи 32000 дин. међутим та кауција износи 33000 динара. Моле се заинтересовани да ово приме к знању.

Власник за Удруж. Срп. Инжењ. и Архитекта Душан Божић инжењер
Одговорни уредник Јефта Т. Стефановић редовни професор Универзитета.

Штампаарија К. Грегорића и Друга — Београд

